

Чи складно бути переселенцем? Міжнародні журналісти вивчають у Краматорську проблеми внутрішньої міграції

2 листопада 2018 в 14:59

(http://xn--80aug4b.xn--j1amh/wp-content/uploads/2018/11/5bdc4959272a8_DSC_0009.jpg)

Журналісти та громадські активісти з Вірменії, Азербайджану, Грузії та Росії відвідали Донецьку область, щоб особисто поспілкуватись з внутрішньо переміщеними особами та з'ясувати їх проблеми в розрізі міграційних процесів, що відбуваються у світі. Декілька зустрічей пройшло в Антикризовому медіа-центрі.

Учасники туру особливо цікавились тим, на які кошти живуть переселенці, де вони знаходять житло та роботу, як інтегруються у нових громадах і чи планують повертатись назад, коли закінчиться конфлікт.

Переселенець з Донецька Сергій Свириденко розповів, що розпочинати свій бізнес на новому місці йому прийшлося "з нуля", оскільки вся виробнича база, обладнання, торгові точки залишилися на окупованій території. Частково стати на ноги допомогла обласна програма "Український Донецький куркуль". Зараз у Сергія невеличка ферма з розведення худоби та підприємство з виробництва молочних і м'ясних продуктів із власної сировини.

"Моє життя і раніше не було спокійним – увесь час приходилось кудись бігти. Звичайно, що стало трохи складніше, але я звичний до труднощів. Донецьк, де я раніше жив, і досі люблю. Буду обов'язково приїздити туди після звільнення міста. Однак назовсім назад не повернуся, тому що за ці чотири роки став справжнім селянином. Куди ж я подіну своїх кіз і корів?", – розповів **Свириденко**.

У підприємця з Алчевська, що на Луганщині, схожа історія. **Артур Баранов** був дуже успішним підприємцем, займався продажем і виробництвом будівельних матеріалів. Переїхав у Краматорськ заради спокою своєї сім'ї та неможливості вести бізнес на окупованій території. На питання журналістів "Як вплинула війна особисто на нього?", пожартував, що помолодшав на два десятиріччя.

"Своє перше підприємство я заснував, коли мені було двадцять. А в сорок прийшлося розпочинати все спочатку. Мені вдалося налагодити тут бізнес, і тепер я допомагаю іншим переселенцям, віддаючи їм пріоритет при прийнятті на роботу", – повідомив **Артур Баранов**, чий магазин будівельних матеріалів "Проком" став вже дуже відомим у Краматорську.

Своїм досвідом життя у статусі внутрішньо переміщеної особи також поділилась **Оксана Муравльова** – вчителька української мови з Ясинуватої, яка заснувала у Краматорську Український розмовний клуб "Файно" та в якості громадського діяча впроваджує на Донеччині лагідну українізацію.

А переселенець із Краснодару Луганської області **Роман Балабойко** пішов добровольцем захищати країну від російських найманців, отримав статус учасника бойових дій. Зараз Роман живе у Дружківці та працює редактором обласного щотижневика "Вісті Донбасу". Окрім того, він є керівником громадської організації "Союз ветеранів АТО Донбасу".

Всі ці люди знайшли себе у новому житті, попри труднощі та занадто малу підтримку з боку держави. Радник з питань внутрішньо переміщених осіб у Донецькій області Олександр Ворошков розповів учасникам туру про головні проблеми, які виникають у більшості переселенців. Зокрема, це відсутність житла та зavelика орендна плата, що змушує деякі сім'ї повертатись на окуповану територію.

"За роки збройного конфлікту держава прийняла декілька програм допомоги переселенцям, в тому числі щодо надання місць у гуртожитках, компенсації оренди житла та комунальних послуг, певних пільг при прийомі на роботу тощо. Однак у кожному окремому випадку виникають певні нюанси, які не дозволяють говорити про те, що проблеми внутрішньо переміщених осіб в Україні вирішуються повною мірою", – зазначив **Олександр Ворошков**.

Всі зустрічі міжнародних журналістів і активістів з представниками ВПО проходили у форматі неформального спілкування. Вони отримали від переселенців відверті відповіді на всі свої запитання та дізналися багато нового для себе. І можливо, тепер дещо інакше сприймають те, що відбувається на Сході України.

Цей навчальний тур проводиться в рамках проекту, що адмініструється двома німецькими установами: Інститутом демократії та політичного аналізу, Інститутом міграційної політики, а також українською ГО "Платформа прав людини".

"В проекті залучені учасники з країн Східного партнерства та Росії, які вивчають зміни міграційних процесів у світі. Україна зараз є прикладом внутрішньої міграції, зі своїми особливостями та проблемами. Тепер, після зустрічей з переселенцями у Києві та Краматорську, ми поїдемо до Германії, яка приймає біженців з других країн", – розповіла **Ольга Гуліна, представниця Інституту міграційної політики**.

(<http://xn--80aug4b.xn-->

jlamh/wp-content/uploads/2018/11/5bdc4959036fa_DSC_0006.jpg)

(http://xn--80aug4b.xn--

j1amh/wp-content/uploads/2018/11/5bdc495923ca2_DSC_0001-1.jpg)

(http://xn--80aug4b.xn--

j1amh/wp-content/uploads/2018/11/5bdc4959e51dc_DSC_0015.jpg)

